

PARLAMENTUL EUROPEAN

2004

2009

Document de ședință

23.4.2008

B6-0179/2008 }
B6-0182/2008 }
B6-0184/2008 }
B6-0194/2008 }
B6-0200/2008 }
B6-0206/2008 } RC1

PROPUNERE COMUNĂ DE REZOLUȚIE

depusă, în conformitate cu articolul 115 alineatul (5) din Regulamentul de procedură, de

- Michael Gahler, Charles Tannock, Bernd Posselt, Eija-Riitta Korhola, Tunne Kelam, Urszula Gacek and Jana Hybášková, în numele Grupului PPE-DE
- Pasqualina Napoletano, Hannes Swoboda and Paulo Casaca, în numele Grupului PSE
- Marios Matsakis and Marielle De Sarnez, în numele Grupului ALDE
- Roberta Angelilli and Cristiana Muscardini, în numele Grupului UEN
- Angelika Beer and Raúl Romeva i Rueda, în numele Grupului Verts/ALE
- Umberto Guidoni, în numele Grupului GUE/NGL

în locul propunerilor de rezoluție depuse de următoarele grupuri:

- PSE (B6-0179/2008)
- GUE/NGL (B6-0182/2008)
- PPE-DE (B6-0184/2008)
- UEN (B6-0194/2008)
- ALDE (B6-0200/2008)
- Verts/ALE (B6-0206/2008)

privind Iranul

RC\720980RO.doc

PE401.480v01-00}
PE401.483v01-00}
PE401.485v01-00}
PE401.495v01-00}
PE401.501v01-00}
PE401.507v01-00} RC1

RO

RO

Rezoluția Parlamentului European privind Iranul

Parlamentul European,

- având în vedere declarația Consiliului din 25 februarie 2008 privind propunerea legislativă referitoare la dreptul penal în Iran,
 - având în vedere rezoluțiile sale anterioare privind Iranul, în special cele referitoare la drepturile omului și, în mod deosebit, rezoluțiile adoptate la 25 octombrie 2007¹ și la 31 ianuarie 2008,²
 - având în vedere raportul³ Comisiei pentru afaceri externe referitor la Raportul anual 2007 privind drepturile omului în lume și politica Uniunii Europene în această privință,
 - având în vedere rezoluțiile Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite și în special Rezoluția 62/168 privind situația drepturilor omului în Republica Islamică Iran, adoptată la 18 decembrie 2007,
 - având în vedere Rezoluția 62/149 a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, din 18 decembrie 2007, privind moratoriul asupra pedepsei cu moartea,
 - având în vedere Declarația Universală a Drepturilor Omului a Organizației Națiunilor Unite, Pactul internațional privind drepturile civile și politice, Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale, Convenția internațională privind eliminarea tuturor formelor de rasism, precum și Convenția cu privire la drepturile copilului, la care Iranul este parte,
 - având în vedere cea de-a doua reuniune interparlamentară PE-Iran, care a avut loc la Teheran între 7-9 decembrie 2007, precum și raportul aferent,
 - având în vedere articolul 115 alineatul (5) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât, de la lansarea campaniei de strângere a unui milion de semnături pentru a institui în Iran egalitatea în fața legii între femei și bărbați la 27 august 2006, peste 70 de activiști au fost arestați sau sunt sub urmărire penală din cauza eforturilor lor pașnice de schimbare a legislației; întrucât pagina de internet a campaniei a fost deseori blocată de către autorități;
- B. întrucât activiștii pentru drepturile femeii din Iran se confruntă cu o represiune crescândă, peste o sută fiind arestați, interogați sau condamnați în ultimii doi ani, în timp ce guvernul a colectat peste un milion de euro din cauțiuni; întrucât mass-media susținătoare ale drepturilor femeii au fost închise, inclusiv revista cea mai importantă care pleda pentru drepturile femeii – „Zanan” – ce exista de mai bine de 17 ani și a fost închisă la 28 ianuarie 2008;

¹ Texte adoptate, P6_TA(2007)0488.

² Texte adoptate, P6_TA(2008)0031.

³ A6-0153/2008.

- C. întrucât Khadijeh Moghaddam, un membru important al campaniei și activist pentru drepturile femeii și pentru protecția mediului, a fost arestat la 8 aprilie și eliberat recent doar după plata unui cauțiuni ridicată, în valoare de un miliard de riali (aproximativ 50 000 de euro);
- D. întrucât situația generală a drepturilor omului în Iran a continuat să se deterioreze din 2005 și întrucât doar execuțiile aproape că s-au dublat în 2007, făcând din Iran țara cu rata cea mai înaltă de execuții pe cap de locuitor după Arabia Saudită, acestea două fiind, împreună cu Yemenul, singurele trei țări unde au loc execuții și pentru delictे comise de minori;
- E. întrucât cel puțin zece femei – Iran, Khayrieh, Kobra N., Fatemeh, Ashraf Kalhori, Shamameh Ghorbani, Leyla Ghomi, Hajar, precum și surorile Zohreh și Azar Kabiriniat sunt încă în pericol să fie lapidate, la fel ca doi bărbați, Abdollah Farivar și un cetățean afgan, a cărui identitate nu a fost dezvăluită;
- F. întrucât Mokarrameh Ebrahimi a fost condamnată la lapidare, împreună cu partenerul ei și tatăl copiilor săi, pentru simplul motiv de a fi avut o relație extraconjugală – un comportament care nu reprezintă un delict potrivit standardelor juridice internaționale; întrucât Mokarrameh Ebrahimi a fost grațiată de conducătorul suprem, ayatollahul Ali Khamenei, după 11 ani de detenție și eliberată la 17 martie 2008 împreună cu băiatul ei mai mic, în vârstă de 5 ani, dar, în mod tragic, doar după ce partenerul său, Ja'Far Kiani, a fost lapidat în iulie 2007;
- G. întrucât, făcând un gest semnificativ, Mahmoud Hashemi Shahroudi, șeful sistemului judecătoresc, a anulat condamnarea la moartea a lui Shahla Jahed, o „soție temporară”, în urma descoperirii unor vicii de procedură în ancheta inițială, care a găsit-o vinovată de uciderea soției permanente a soțului ei temporar;
- H. întrucât au existat câteva progrese în domeniul drepturilor femeii în ultimii ani, în special în următoarele privințe: vârsta minimă de căsătorie a fetelor a crescut de la 9 la 13 ani, mamele divorțate au câștigat custodia băieților lor până la vârsta de 7 ani (înainte doar până la vârsta de 2 ani), iar femeile pot fi acum consilieri juridici, divorța sau refuza ca soții lor să-și mai ia o nevastă;
- I. întrucât un proiect de lege în domeniul protecției familiei a fost totuși prezentat în adunarea legislativă iraniană (Majlis), care încearcă să consolideze legitimitatea poligamiei, a căsătoriei temporare și a dreptului unilateral al bărbaților de a divorța într-un mod arbitrar și de a obține custodia copiilor;
- J. întrucât Iranul nu este încă parte la Convenția asupra eliminării tuturor formelor de discriminare față de femei,
1. salută eliberarea lui Khadijeh Moghaddam și a lui Mokarrameh Ebrahimi și remarcă rolul conducătorului suprem și al șefului sistemului judecătoresc în aceste cazuri; solicită eliberarea lui Shahla Jahed;
 2. condamnă în mod ferm reprimarea acțiunilor societății civile din Iran, inclusiv a

susținătorilor drepturilor femeii, cum ar fi cei implicați în campania „un milion de semnături”; îndeamnă autoritățile iraniene să pună capăt hărțuirii, intimidării și persecutării celor care își exercită în mod pașnic dreptul la libertatea de expresie, asociere și întrunire și să elibereze imediat și necondiționat toți prizonierii politici; reamintește rezoluțiile sale din 25 octombrie 2007 și 31 ianuarie 2008;

3. recunoaște rolul activ și important jucat de femei în societatea iraniană, în ciuda inegalității persistente în fața legii, rol care poate fi o sursă de inspirație și de speranță pentru femeile din alte țări din regiune;
4. solicită parlamentului și guvernului iranian să modifice legislația iraniană discriminatorie care, printre altele, exclude femeile de la funcțiile cele mai înalte în stat și de la funcția de judecător, neagă egalitatea de drepturi între femei și bărbați în privința căsătoriei, a divorțului, a custodiei copiilor și a moștenirii și stabilește că orice mărturie depusă de o femeie în fața instanței cântărește doar jumătate în raport cu cea depusă de un bărbat; consideră că, în anumite condiții, această inegalitate poate contribui la comiterea de crime violente de către femei;
5. reiterează condamnarea fermă a pedepsei cu moartea în general, solicită un moratoriu imediat asupra execuțiilor din Iran și este îngrozit de faptul că țara continuă să aibă numărul cel mai mare de execuții în rândul delincvenților juvenili, la nivel mondial, și că moratoriul asupra lapidării nu este încă pus în aplicare pe deplin;
6. remarcă directivele emise recent de șeful sistemului judecătoresc Sharoudi privind interzicerea execuțiilor publice fără o autorizare prealabilă și a detențiilor pentru perioade lungi de timp fără acuzație;
7. solicită membrilor adunării legislative nou alese să urgenteze ritmul reformei privind Codul penal iranian pentru a abolii, în primul rând, lapidarea și execuția delincvenților juvenili, pentru a lua măsuri în vederea unui moratoriu asupra pedepsei cu moartea, pentru a alinia legislația iraniană la obligațiile internaționale referitoare la drepturile omului și pentru a ratifica Convenția asupra eliminării tuturor formelor de discriminare față de femei;
8. solicită Consiliului și Comisiei să urmărească îndeaproape situația drepturilor omului în Iran, să sesizeze autoritățile în legătură cu cazuri concrete de încălcare a drepturilor omului în Iran și să prezinte Parlamentului în a doua jumătate a anului 2008 un raport detaliat în această privință, inclusiv propuneri de proiecte care ar putea fi finanțate în cadrul Instrumentului european pentru democrație și drepturile omului;
9. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Înaltului Reprezentant pentru PESC, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Secretarului General al ONU, Consiliului de Securitate al ONU, Comisiei ONU pentru Drepturile Omului, șefului sistemului judecătoresc din Iran, precum și guvernului și parlamentului Republicii Islamice Iran.